

Megjelen hatenkint
kétyszer

csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:

Egy év. e . . . 8 frt.
Félévre . . . 4 " "
Negyedévre . . . 2 "

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLONY.

Hirdeték díja:

Egy négyszer használt
garm. sor 4 kr. — Bé-
lyegdíj minden beiktatás
után külön 30 kr.
Nyilatkozatok 15 kr.

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő:
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Előfizetések és hirdetések megrendelések elfogadtnak
Kassa-n: Hartig, Haymann, Toperczer könyvkereskedő urak
nál, s a Felvidék szerkesztési irodájában.

Szerkesztő-társ
Karsa Tamás.

Országgyűlésünk munkálatai.

(ME.) Utóbbi alkalommal ösmertettük néhány rövid sorban a „codificationalis” választmány előleges munkálatait: most — fájdalom az elnapolással egyidejűleg — jelenvén meg

„a közös ügyek tárgyában”

kiküldött 67-es választmány, 15-ös alválasztmánya többségének, és ugyanazon alválasztmány kisebbségének munkálata, — legyen szabad ezekről is nyilatkoznunk. Ha pár napot késünk is észrevételeinkkel — hasonló tárgyak most már egy ideig elő nem kerülhetnek, s így e különben is igen fontos kérdésnek érdekét nem gyengíthetvén — bocsánatot reménylünk.

A többség munkálata 65 pont- vagy szakaszba van foglalva. A hat első a kiindulási álláspontot, vagyis azon alapot tartalmazza, melyből a közös ügyek létezése és célja következik. Ez a „sanctio pragmatica,” mint *ünnepléses alapszerződés* a fejedelmi család s az ország között; mire nézve bőlesen mondja a munkálát, hogy ebből reánk nézve nem csak kötelezettségek, de jogok is folynak, s e két alapelveket egyiránt tartá szemé előtt tovább javaslatokban; és hogy a mint egy részről eddig is teljesítettük, s jövőre is készek vagyunk teljesíteni szorosabbra abból folyó kötelezettségeinket: „ugy más részről oly kötelezettségeket, melyek e célon túl terjednek, s annak elérésére nem elkerülhetetlenül szükségesek, (Magyarország) magára nem vállalhat.”

A külön-vélemény legfeljebb is azon kifejezés nagyobb erejében különbözik ettől, miszerint: „a pragmatica sanctióból reánk háramló kötelezettségeket egyedül azon eseten tartjuk létezőeknek, ha Magyarország irányában is teljesítve lesz mind az, minnek a pragmatica sanctió — illetőleg az 1723. I. és II. t. cz. értelmében... teljesítettnek kell.” — Amde a többség véleménye fentebb említett 1—6 pontjainak értelme is ugyanez, mit teljesen bizonyít a 26. pont is, a melyben azt mondja, hogy: „bármily legyen is az országgyűlés megállapodása, véleményök szerint az tetteleg életbe nem léphet mind addig, míg az ország alkotmánya egész terjedelmében tetteleg vissza nem állítatik.”

Az alapelv és kiindulási pontra nézve tehát a két vélemény egymással lényegileg megegyez.

Az 5. pontban szeretünk volna egy elvet kimondva látni, melyet a 15-ös alválasztmánynak ugy többsége mint kisebbsége hallgatag ugy is követett munkálataiban, és talán csakis azért nem fejezte ki e helyütt világosan, mert azt önkényű érthetőnek tartá. Mi is annak tartjuk, és nem is a magunk táborára, de politcái ellenfeleinkre nézve ohajtottuk volna e pontba, a hol az mondatik, hogy alkotmányt nyervén legujjabban a birodalomnak eddig korlátlan hatalommal kormányzott részei is, a helyzet megváltozott — bele tétetni, miszerint ebből nem az következik, hogy a nemzet életével fejlődött ősi alkotmányunk most egy új, octroyált, és még szinte életbe sem lépett alkotmányhoz alakítottassék át, de hogy ellenkezőleg azon új alkotmány idomittassék akként, hogy az ősi magyar alkotmánnyal megférjen; — és illetőleg, hogy alkotmányunk csak annyiban módosítandó, a mennyiben arra szükség, hogy a többi országokban is létezhessék alkotmány, de nem a mennyiben egy bizonyos — (p. o. a febr. 26-i) — octroyált alkotmány formái igénylenek.

A 7. pontban a többség azon nézetét mondja ki, hogy az udvar-tartási költséget nem tarthatja közös ügynek; mert a többi országoknak se kárt se jogsérelmet nem okoz, ha Magyarország külön szavazza meg fejedelmének udvar-tartási költségeit. — Fogalmaink szerint az alkotmányos fejedelem a nemzet méltóságának és hatalmának személyesítője és „culminatiója” lévén, e nézethez szivesen csatlakozunk, még ha talán ekként azon udvar-tartási költség valamivel nagyobb is találna lenni.

A kisebbség e pontot hallgatag elfogadta. A 8. pont a *külfüggelőről* szól. — A két vélemény ebben is egyetért, — közösöknek tekintvén azon külfüggelők, a melyek — a közös védelem alapján — a magyar korona-országait a birodalom többi országaival egyaránt érdeklik.

Az ezekre megkívántató költség előállításáról a 20—24. pontok, — a kezelésről, a 25. és következő pontok szólnak: a külön véleményben pedig a IV. cz. Ezekről tehát alább.

A 9—16. pontok a hadügyet tárgyalják; mint a

közös védelem másik eszközét. A hadügyre vonatkozó fejedelmi jogok épségben hagyatván — közös ügyekül mondatnak ki az egész hadsereg, s így a magyar hadseregnek is egységes vezérletére, vezényletére és belserveszetére vonatkozó intézkedések: ellenben az ország önálló intézkedésének tartatnak fel az időnkinti kiegészítés, az ujoncz-najnlási jog, a megajnlás feltételeinek és szolgálati időnek meghatározatása, az elhelyezés, élelmezés, — és pedig mind a törvényhozás, mind a kormányzás körében; — feltartatik továbbá a védelmi rendszer szabályozása vagy átalakítása, s a magyar hadsereg egyes tagjainak polgári viszonyaira vonatkozó törvényhozási és kormányzási intézkedések.

A 16. pont a német szövetséghez tartozó országokra — mint *ilyenekre* eső költségeket a közösörkből kizárja.

A kisebbség ezekben teljesen egyetért a többség munkálataival.

Szabad legyen csekélységünk tudatában is kimondanunk, hogy a két vélemény eme pontjait nem találjuk eléggé világosoknak, vagy eléggé szabatosoknak. — Megemlítetvén ugyanis a 11. pontban, hogy a hadügyre vonatkozó fejedelmi jogok — (jura majestatica) — érintetlenül hagyatnak: *ezekekből megkülönböztetileg* mondatik, hogy mind a mi a hadsereg egységes vezérletére, vezényletére és belserveszetére vonatkozik, közös intézkedés alá tartozónak ismertetik el. De hát a háboru-izetenet és béke-kötésen kívül — (jus belli et pacis) — mik hát azon fejedelmi jogok, ha nem épen az egységes vezérlet és vezénylet? Mi az egységes vezérlet alatt azt értjük, hogy ha például két szövetséges ellenség vagy ugyanazon ellenség több felől elönyomuló hadai ellen a hadsereg nem mind együtt, de több csapatokban külön vidékeken harcol — működése még is egy közös célra törekvő, összevágó legyen.

Az egységes vezénylet alatt pedig azt értjük, hogy ha a magyar hadsereg a többi tartományokéival együtt harcol — a kettőnek ne legyen külön, de közös vezénylő parancsnoka.

E kettőt tehát mi nem tudjuk a közös ügyek, de a fejedelmi jogok közé sorozni. — Vajjon igényeljük-e magunknak ezek gyakorlatára és mily befolyást: nem ide tartozik.

A „belserveszet” alatt azonban, megvalljuk, nem tudjuk mit értsünk. — Mi ez alatt hajlandók volnánk azt érteni, valjon a sereg csupa sor-katonából álljon-e mint most, — vagy pedig azon kívül honvédek és tartalék vagy néphadból, — (Landwehr und Landsturm) például mint a poroszoké; — továbbá mily arányban legyen a seregben a lovasság, gyalogság, tüzérség, utászkar sat. Ezt pedig — őszintén szólva — nem soroznók teljes megnyugvással a közös ügyek közé, ha csak nem azon világos kikötéssel, hogy ezen belserveszetnek a magyar és nem-magyar hadseregnek ugyan olyannak kell lennie, nehogy ezen túl is ugy legyen, hogy magyar lovas és gyalog-ezredek igen, de magyar hadsereg ne létezzék. De szükségesnek nem tartjuk ezen ugyanazonosságot, mert a hadsereg belserveszetében az ország földirati tulajdonai, s a nép hajlamai is tekintetbe veendőek, melyek pedig minket oda látszanak utalni, hogy aránylag több könnyű lovasságunk legyen, mintsem a birodalom-beli nem-magyar hadseregnek. — Már pedig a mi nem *szükségképen* közös — az csak saját magunk ügye.

Vagy talán ezt a munkálát a 13-ik pontban említett „védelmi rendszer” alatt érti, a melynek szabályozását vagy átalakítását a magyar törvényhozásnak tartja-fel? — Ha igen, — ugy az előbb tárgyalt belserveszet alatt talán az értendő, valjon a hadsereg ezredek- vagy zászlóaljakkba, — dandárok- vagy had-osztályokba legyen-e alakítva; valjon két vagy három soros felállítás-lyen-e alakítva; valjon két vagy három soros felállítás-lyen-e; — valjon egy századnál hány és mily rangu tiszt sal-e; — valjon egy századnál hány és mily rangu tiszt legyen; — milyenek legyenek egyenruhái, fegyverei, sat. — ámbár mi mind ezt inkább a külserveszethez sat. — ámbár mi mind ezt inkább a külserveszethez számítanók, és könnyen feltalálható okokból ezt sem tartanók szükségképen közös ügynek. —

De mi lenne hát szerintünk a hadügyben közös? — kérdi a t. olvasó. — Menjünk-vissza az alválaszt-lyen. — Ez a pragmatica sanctio, és ennek alapján a *közös védelem*. Közösen intézendő-el tehát a hadügyben csak annyi, a mennyit a közös védelem célja igényel; — ez pedig csak annyit igényelhet, hogy háboru esetére az arány legyen meghatározva, mily jutalékkal járuljon

Magyarország az egész hadsereghez, és milyennel a többi tartományok. —

Ezen arány — (contingens) — ugyanazon módon határozható meg, mint a közös hadviselés költségeihez való járulás.

Es valamint a költségekre nézve ki mondja a 16. pont, hogy azokhoz, melyeket a birodalomnak a német szövetséghez tartozó országai *mint ilyenek* tartoznak viselni, Magyarország járulni nem kötelezettnék: épen így kimondandó az is, hogy a német szövetséget illető háboru esetén Magyar-ország hadserege közre nem működik. —

A 17—19. pontok a *pénzügyet* tárgyalják, közösnek ösmertik-el *csal*: azon költségekre nézve, melyek a fentebbiekben közösöknek elismert tárgyakra fordítandók; — de ugy, hogy ezeknek is kivetése- behajtásadés az illető helyre szolgáltatásáról egyedül a Magyar országgyűlés és illetőleg felelős ministerium intézkedjék.

Az *indirect adókra* — (dohány-egyedűrség, sat.) — kimondja a 19. pont, hogy mivel közbeeső vámvonal nélkül az egyik ország a másiknak ebbeli intézkedéseit és jövedelmeit meghiusíthatná — készen nyilatkozik a Magyar országgyűlés a másik részzel időről időre köntendő kereskedelmi szerződésekkal az ily eshetőségeknek elejét venni. — Ha ez nem sikerülne — a vámvonal lenne ismét felállítandó.

A két javaslat ebben is megegyez. Ezeket ösmertik-el közös ügyekül az alválasztmánynak ugy többsége mint kisebbsége; — ebben tehát a két vélemény lényegileg megegyez. — Nagyobb különbség van a kezelés módjára nézve, — a melyről jövő czikünkben. —

Csatatéri tudósítások.

Ejszakai csatatér.

Hogy olvasóink tisztábban felfoghassák az osztrák hadsereg jelenlegi helyzetét, közöljük az eddigi főbb események rövid átnézetét is.

Junius 26-án a két ellenséges hadsereg már oly közel állott egymáshoz, hogy nagyobb hadcsapatok között is történtek összecsapások, például Munchengrätz mellett. Ez volt a legelső nagyobbszerű összefutás és előjáték az azon egyszerű harcra mely junius 27-én az egész vonalon kigyult. E napon Ramming hadteste Nachod, Kalitz és Neustadt mellett kemény csatát vívott, mialatt a X. hadtest Gablencz altbngy. vezérlete alatt a Tratenau melletti positiókat védelmezte, a porosz Elbes és Oder — hadsereg egyesülését akadályozandó. Az I. hadtest a szász csapatokkal az Iser-vonalat védelmezte. Gablencz 28-án este, hogy a Branau felől nyomuló gárda hadtest visszavonulását elne metszhesse, feladta Trattenaut s harcolva vonult vissza egész Könighofig, hol a harc újra kigyult. — A Iser-vonalon szintén nagy erőbe került a poroszoknak, hogy a centrumot visszavethessék. A 26-án kezdődött harc, Munchengrätz és Podol körül, még 29-én este is duhögött. Minden talpalatnyi földet kénytelenek voltak a poroszok vérrel vásárolni. — Clam-Gallas kényszerülve volt Josefstadt felé visszavonulni. Így az Iser-vonal feladva s ez által az osztrák balszárny fenyegetve levén, ezen körülmény Benedeket azon elhatározásra bírta, hogy a főhadserggel visszavonuljon s Königrätz és Josefstadt között foglaljon állást. — A porosz korona-örökös által vezérelt hadsereg Josefstadtig nyomult és a várat cernirozta. — Prága kiürítettelt, és lakóihoz a helytartóság felhívást intézett, melyben mondatik: „Ó Felsége a császár megparancsolta, hogy Prágából a katonaság kivonuljon, és mindennemű hadszer elszállítassék, hogy az ellenség Prágával és Wischehraddal egy bányék, mint nyílt város-sal, és lödözéstől meg legyen kímelve.” — A „N. Fr.-Pr.” *ugy értesült, hogy ez öt napi csatározásban az osztrák hadsereg 15,000 halottat, és sebesülteket veszített. A poroszok körülbelül ugyanannyit.* —

Az eddigi hadműveleteket röviden közölve, a jul. 3-iki csatának hasztalan igyekeznék hűképét adni; közöljük e helyett Benedek tábornag hivatals jelentését, az olvasó közönségre bizván a szenvedett iszonyu vereség és veszteség kombinatióját.

Több mint öt órai fényes harc után, melyben az egész hadsereg a szász csapatokkal együtt résztvett, részben elsáncolt állásban és a centrummal Lippánál — sikerült az ellenségnek lábát, Clum-ban megvetni.

A zápor leverte a löporfüstöt, úgy hogy a biztos kilátást lehetlenné tette. Ez által sikerült az ellenségnek, Chlumnál állásunkba behatolni.

Rögtön és váratlanul a szárnyban és hátulról a legközelebb álló csapatok inogni kezdtek, és minden erőmegfeszítés daczára sem sikerülhetett a visszavonulást megakadályozni.

A visszavonulás kezdetben lassan, később annál sietőbbé vált, minél jobban nyomult előre az ellenség, míg végre az egész hadsereg az Elbén levő hadi-hidakon, valamint Pardubitznak visszavonult.

A veszteség még beláthatatlan, de mindenesetre igen tetemes.

Benedek a főparancsnokságtól elmozdított, mint a „P. Lloyd“-nak Bécsből írják: Gr. Clam-Gallas, az I. hadtest parancsnoka, b. Henikstein, a tábornok főnöke, és Krismanics tábornok, a hadművelési iroda főnöke haditörvényszék elé idéztettek és utban is vannak már Bécs felé. Egy e célból alakult vizsgáló bizottság előtt fognak számot adni tetteikről. Gr. Mennsdorf a főhadiszállásra utazott, hogy ott a tényeket constatalja. Kíséretében van Fejérváry őrnagy.

Nyugoti csatater.

A Hannoverai hadsereg fegyverletétele feltételeiről különbözők a hírek. Egy június 29-éről keltezt góthai levél szerint a király és korona-örökös és a tisztek becsület szavokat adták, hogy a jelenháborúban nem fogják Poroszországgal ellen harcolni. A tiszteknek oldalfejtő megfogadták, a legénység haza bocsátatott, fegyverük és a löszerek a porosznak adatván át. A „Berliner Börzen - Zeitung“ távsürgönye azt mondja, hogy a hannoverai hadsereg egyenesen Poroszországgal rendelkező alá bocsátatott. — A zsákmány java, melyre itt a poroszok szert tettek 12,000 ló, mely a hannoverai hadseregnek találtatott. — A hannoverai király, saját országán kívül, szabadon választhatja tartozkodási helyét, — a „Prose“ úgy értesül, hogy Bécsbe jön lakni. —

Kertaljáról.

1866. július 7-én.

Tisztelt szerkesztő ur! Ne busuljon! — Gyakran megtörténik, hogy a hol az Eskulapok nyakát törnék a betegnek; ott az elnapolt gyógyzagyalékok hinárjából kibontakozott szabadon működő természet nyakát törni a betegségnek. —

Magyarország igaz, hogy több év óta sinlik. Az is igaz, hogy orvosokban soha sem volt fogyatkozása; de ordinariussai többször változtak. — Ezek közül az elsők bélglyuladástól, a későbbiek görcsökből gyógyíták, rendszeresen piócákkal, egyszer nagyobb mérvben, mint mások. A legutóbbiak pedig látván, hogy nincs ettalálva

a betegség; ideiglenesen beborongatván a beteg egész testét tormás-tésztával, összegyűjték Pestre mindünnen a tudórokat, tartandok egyszerű orvosi tanácsot. — Összeültek s tanakodtak. — A kór azonnal fel is ismeretett s „tulságos arányér kifolyás“ nevet nyert. — Hozzá kezdtek a gyógyzagyalék készítéséhez is; de a gyógyulás eszközlésének kevés reményével. — Ekkor közbe szóla a legfőbb orvos, mondván: „hagyjunk fel egy időre a vények írásával s hagyjuk zavartalan működni a természetet, gyógyászati utmutatóul.“ — Szót fogadtak s eloszlottak. Az isten áldja meg a főorvost ezen szavaiért jártában s költében! — Én hiszem, hogy az ország baján a természet rövid időn fog segíteni s az arányérnek rendes folyása lesz. — Hát szerkesztő ur hogy vélekedik? *) —

Pangloss.

LEVELEZÉS.

Bihar megye. Székelyhid, jul. 2. 1866.

Tisztelt szerkesztő ur! Szerény, de elég lelkes kis mezővárosunk bár nem a felvidéken van, de mint az Érmellék csaknem legkiezesebb, és úgy anyagilag mint szellemileg is elég áldott kis helye — megérdemli, hogy a „Felvidék“ hasábjain — melynek itt is vannak olvasói — koronként képviselve legyen. — Női avataltan kéz által írott levelemet azonban kérem elnézőleg fogadni. Kis városunkban mult hó elsejétől a Barna Bálint színtársulata időzik. Megvallom, midőn ide érkeztek e társulat tagjai, nem szóltam bár, de remegtem az első előadás sikerétől, féltve édes anyai nyelvünk- és színmű-irodalmunk sok szép termékét tönkre silányítva látni, és hallani, — annál kellemesebben lepettem meg, midőn tapasztaltam, hogy a legnehezebb s legjobb darabokat is úgy adják elő, hogy előadásuk tökéletesen kielégíthet bárkit is; szerepüket kevés kivétellel szorgalmasan megtanulják; öltözetük tiszta s csaknem elegánsnak mondható, társadalmi viseletük pedig kifogástalan. Maga az igazgató jól átgondolt s átértelt játékaival, ugyszint a Homokai pár, Barna Katicza, ki sokoldalúsággal bír, Radó, Nyéki Rózsa, Mátyásfi, ki-ki a maga szakmájában tökéletes megelégedését nyerte meg a kicsi, de mértő székelyhidi közönségnek. Eddigél szinre került: Il-ik Rákóczy Ferencz, Szigetvári vértanuk, A cigány, Örökség, Huszárcsiga, Pádua zarnoka, Szapáry Péter, Nőuralom s még több jó darab. — E hó 10-ig maradnak még körünkbe, s ha eltávoznak, jó kívánatunk fogja

*) Ugy. hogy: a türelem rózsát terem.

Szerk.

őket követni, mert igazán megérdemlik, de nekik sem lehet panaszuk, mert érdemökhöz mért pártolásban részesülnek. S a mint megérdemlik ezen kis, de jól rendezett társulat tagjai a nyilvános elismerést, úgy megrovást érdemelnek azon egyének, kik a Fehér Károly neve alatt itt egy pár könnyen hívő családtól bérlet ért kicsikarva, tovább állottak s többé nem is láttatták magukat.

Most néhány szót anyagi állásunkról is, tudom szívesen veendi tisztelt szerkesztő ur. *) Vidékünk termése — bár nem nagy, de mégis egy áldott dús esőzés után egészen helyre jött s a télnek rémülettel nem nézünk elibe; a jó bakarfajta szőlőket sok helyen a hideg nagyon elvette, és ez most annál szomorúbban esik a tulajdonosoknak, mert ilyen természet régen nem emlékeznek, de hiába, erre igazán reá illik ama közmondás: Isten adta, ő el is veheti, meg kell benne — bár nehezen essék is — nyugodnunk.

Sombory Mária.

Ujdonságok.

* Báró Luszénszky Pál, Kassa szab. kir. város országgyűlési képviselője, ma (szombaton) estve érkezik Kassára. — Az indóháznál ünnepléses elfogadására készülnek a válasz'ók.

* Kassán a Széchenyi téren (nagy rét) táborát csatálnak a Galicziából erre átvonuló katonaság számára.

* A kassai főredtanoda helyiségét kórházzá alakítják át, s mint halljuk — e célra még több középület is felhasználnak.

* A mai világban még a nők is politizálnak, s épp oly figyelemmel kísérik a csatateréről szállongó híreket is, mint a férfiak, azzal a külömbséggel — ami már természet gyarlóságukhoz tartozik — hogy ők minlig többet mondanak (tisztelet a kivételeknek) a valónál. — E sorok írója tegnap a nagy réten üldögélván, véletlenül egy női clubb mende-mondáit hallgatá ki s nem kis rémülés fogta el, midőn egy idegen származású asszonyság azt a legujabb hirt mondta szomszédjainak: hogy az északi csataterén egy ezredből negyvennégy törzs-tiszt esett el. Ennél nagyobbat viléz Joannes Hary sem mondhatott volna!

— Második ujoncorzás. Ő es. kir. Apostoli Felsége ezen évben — mint már említve volt lapunkban — egy második hadkiegészítést elrendelni méltóztatott. Az egész

*) Nagy köszönettel fogadom, s becses tudósításait jövőre is kérem. Szerk.

TÁRCSA.

A könnyelmű ifjusághoz.

(1865.)

Mivé levénk mi ifju nemzedék,
Kiktől a hon még oly sokat remél?
Keblünkben immár semmi lüz nem ég,
Kihalt belőlünk a szellem s erély.
Szívünk rideg, mint laktalan tanya,
A melyben már a tűzhely is bedőlt;
Pedig hát ebben vidám nép vala,
Melyet gyakorta megbámult a föld!

Mivé levénk mi ifju nemzedék?
Hol van keblünkben a szent honfiláng?
Mily átkos szellem vert fészket belénk?
Mily szörnyű végzet tart számot miránk?
Felednők már, hogy élünk is talán,
S hogy ereinkben forró vér pezseg,
Ha egy-egy őstünk hire hallatán
A szégyen pirja nem égetne meg!

Mivé levénk mi ifju nemzedék?
Bennünk tanyáz az önzés ördöge...
Szívünk a rosszal már ugy eltelék,
Hogy ott a jónak nincs is tán helye. —
Tegyük kezünket sziveinkre csak,
— De hát hol is van? ... ott, ott van balon;
Alig hogy vernek, renyhék s álmosak,
S lomhán hevernek át éjen s napon! ...

Mivé levénk mi ifju nemzedék,
Kik nem hiszünk Istent, nem ördögöt:
Hát elsúlyednünk nem volt tán elég.
Még átkozódunk önfajunk fölött?
Nem volt elég hogy kéjt, s gyönyört falánk
S torkig levénk a dözsölés miatt?
Hogy szív-szaggatva sir s jajgat hazánk,
Mert itt-ott lát csak köztünk hü fiat? —

Mivé levénk mi ifju nemzedék,
Kiket haszonvágy s önérdék vezet?
Kik elvüket a pokloknak veték,
S eozájuk csupán a káj s az élvezet:

Kik feledők, hogy emberek vagyunk,
S egy szép hazának édes gyermeki;
Kik azt hiszszük, hogy tán meg sem halunk,
S nincs menny, mely undok lelkünk vesse ki!

Mivé levénk mi ifju nemzedék,
A kik előtt már nincsen semmi szent?
Kik önfelvedve bolygunk szerteszét,
S eltűn előlünk egész évtized:
Kik nem törekszünk fel az ég felé,
Kügönyölván a szent művészetet:
S állalként járunk a vályu elé.
Falván belőle a míg csak lehet! ...

Mivé levénk mi ifju nemzedék?
Szemünk világát hol vesztők mi el?
— Itt szörnyű örvény ásítóz' felénk,
Sátán vigyorg ott éles nyelvvel! —
Kevés időnk van; ébredjünk tehát!
A pusztulásnak irtó szelleme
Készíti ránk már ünneplő torát —
És ezt bevárnunk tán nem kellene! —
Térjünk meg oh hazámnak ifjai!
Hagyjuk az élvek fojtó légkörét.
A mely szívünkben a vért szívja ki
S a kárhozatnak dob, mely összetép!
Emeljük föl csak még egyszer fejünk —
Tűzzük mellünkre e kor jellegét:
A haladást — és ehhez hűk legyünk,
S ujonnan él az ifju nemzedék!

Benedek Aladár.

A temesvári ütközet után egy nap és egy éj.

Elbeszélés.

Plathy Istvántól.

(Folytatás.)

III.

A fentebb leirtak után, kik a tábornok körébe gyűlénk, csakhamar összeszedtük podgyászainkat, s a karaván útkészén állott.

Összesen 17-en voltunk; midőn a tábornok közénk lépett, mindenikünk arca elhalványult, s nem egy köny

lopodzott a szempillák alá. — Önkénytelenül tekintünk az égre, s imádtott hazánkért sziveink mélyéből eredő sóhaj volt minden imánk, ez volt tört reményünk keserű istenhozzádja.

Lóra ülénk, s egy oláh suhancz kalauzolásá mellett elindulánk.

Az éj sötét volt, mint azon állapot, melyben kebleink valának; szóltanul haladánk a megmérhetlen óriási hegyek felé.

Azonban annyi akadályal kelle találkoznunk, hogy a vakító sötétségben lehetlen volt tovább haladnunk. Ennek elháritása végett tehát mindenikünk két szál mylli gyertyát gyújtott meg, s mint az éji temetkezők, gyertyafénynél botorkáztunk odább. Egy völgybe kellett ereszkednünk, — a magunkkal hozott eleség, s más podgyászszal telt két szekeret karjaink segítségével bocsátók le.

Etele barátunk egyöles sánczon alig vánczoroghattott át a sötétben társaival.

Le nem irható küzdelmes éjünk végre elmúlt, s a nap első sugarát a ruszbergi bányánál láttuk meg. Első volt karavánunk felett szemlét tartani, s ez után azon szomorú tapasztalásra jövének, hogy bár mindnyájan együtt valánk, de a nem messze lévő orsovai uton oszt-rák csapatok tanyáznak.

Egy lüzésbe szállítottok tehát szekereinket, s a többi holminkat zsákokba tömve, lovaink hátára raktuk, s a szomszéd nagy hegy tetejére sieténk, hova csak szörnyű küzdelmek kiállása után juthattunk fel. Itt táborát üténk. De mert lovaink nehányan elmaradtak, az oláh kalauzt utánok menesztők, de ki nem kevés zavarunkra, nem tért többé vissza; — megszökött.

Fáradt lovainkat szabadokká tettük, s gyepleni engedték, magunk pedig, minthogy egy sötét jövő rémes képe lebegett előttünk, tanácskozni kezdtünk; melynek az lön eredménye, hogy lovainktól el kell válnunk, s gyalog folytatnunk a bujdosást. —

Ezen elhatározás a velünk lévő pár öreg huszárt igen lehangolta, úgy sirtak szegény öregek, mint a gyermek, sehogyszem tudtak lovaitól megválni.

bifodalomra 85,000, Magyarországra 25,852 ujonc esik. Az ujoncozásai előmunkálatok tökéletes befejezésére határnapul f. évi jul. 22-ike tűzetik ki. Az ujoncozási kivételképen megengedtetik, hogy a testnagyság az összes korosztályokra nézve 59 hüvelyki legkisebb mértékre leszállítottassék, és hogy az ujoncozoknak a különféle fegyvernemekhez való beosztásánál a legkisebb testmértéken alul is szabad legyen egy hüvelykkel alább menni. Ezen hadállításon ismét az 1845., 1844., 1843., 1842., és 1841. években született ifjak vétetnek korosztályuk szerint igénybe, megjegyeztetvén, miként ezen második hadállításon a fenn érintett korosztálybeli ifjak, nem tekintve arra, vajjon az első ujoncozáson az ujoncozási bizottság elölle állítottak-e vagy sem, megjelenni tartoznak, egyedüli kivétellel azoknak, kik az idei első ujoncozás alkalmával felszólamláskor törvényes cím alatt fölmentettek, mivel e fölmentések ezen második ujoncozásra nézve is érvényesek maradnak. Az első idei ujoncozásokhoz huzott sorsszámok ezen második ujoncozáson is érvényesek. Váltásdíjlefizetés után fölmentéseknek helye nincsen.

* *Benedek Aladár* tehetségesebb ifju költőnk egyike. — kinek évek óta több sikertült költeménye jelent meg egyik másik fővárosi s vidéki lapban — költeményeit sajtó alá adta. Előzetési felhívása lapunk mellett küldetik szét, s ez alkalomból egyik szép költeményét mutatványul közöljük. — Ajánljuk ezen reménydus ifju költő megjelenendő műveit a közönség figyelmébe. —

* *Az unghvári takarékpénztár* félévi üzletforgalmának kimutatása 120,000 osztrák értékű forint. Ebből látható, hogy az ily társulatok alakulása, mindig összhangzásban van a közönség érdekével.

— Bukarestből távirják a „P. L.”-nak július 2 Tegnep itt nagy zavargás történt a zsidók ellen. A nép a zsidótemplomot teljesen leoldta. A zsidók az osztrák konzulhoz menekültek. Hohenzollern herceg ma Tirgawischbe utazott.

Vegyes hírek.

* *Bécsben* a múlt félév alatt 91 öngyilkosság és 62 öngyilkossági kísérlet történt. Ezek közül 107 férfi, 41 nő és öt gyermek. Legnagyobb szám ápril hóra esik, t. i.

A tábornok látván, hogy ezen elhatározás nem igen tetszik a lovasoknak, sokat jelentő hangon ezeket mondá nekik. „Ha kedvesebb lovatok, mint én s magatok, akkor menjetek, vigyétek lovaitokat, sőt a magaméit is nektek ajándékozom.”

E szavakra a huszárok összevissza csókolák lovaikat, elbocsáták, s a rengeteg oly búsan hangoztatá vissza hosszas sóhajtásaikat!

Gyalog indultunk tovább, egy keskeny ösvényen, keletdélnek tartottunk, mint a vándor vadludak egymásután. Kalauzunk nem volt, csak a sorsra bízuk magunkat. —

Délután Ruzsberg magaslatain állapodtunk meg, honnan a tábornok egy segéd tisztet küldött a helységbe körültekintés végett, ki csakhamar azon örövendes hírrel tért vissza, hogy ott barátok várakoznak reánk. — Örömmel vevők a hírt, s pillanatra feledve a nélkülözéseket, vigan mentünk a regényes helységbe, hol is a tiszta keblű magyar hölgy, *Maderepach* asszony, akkori bányatisztnéhez szállásoltunk be. Itt igen szívélyesen vendégteltünk meg, s hogy menekvés célunkat mihamarább elérhessük, egy pár szekeret is bocsátott rendelkezésünk alá.

Ezen igaz lelkű, s a női erények tulajdonaival megáldott magyar hölgy nemsokára a barbar ellenség állati dühének lett áldozata

Emléke szent lesz előttünk örökké! —

A nagyilekűen átengedett szekerek segítségével csakhamar elértek *Merut* is, — e falu a határszelen utolsó. Itt kalauzt erőszakoltunk magunknak, s bár tudtuk, hogy az oláhság barbar terveivel már csoportosul a falu végén, de a magunkkal hozott fegyverekben bizva, bátran indultunk tovább. Esteli 10 óra lehetett, midőn a magaslatok alatti csendes völgybe értünk. Itt egy Oláhországból csörgedező patak mellett tábornok utánk, kocsisainknak gazdag ajándékot adva, őket visszabocsátottuk, — s miután így rendbe jövünk, az egész éjelt háborítlanul töltök el.

Korán reggel elindultunk a hegyek tetejére, ott

36 gyilkosság és 29 kísérlet; a legkisebb június hóra t. i. 8 öngyilkosság és öt kísérlet.

— *A kivándorlás Hamburgon* át folytonos növekedésben van. Január folytán tett a kivándorlók összege 720 at, februárban 1004-et, mártiusban 2946-ot, áprilisban 8077, májusban 7503, összesen e folyó évben 21,930 kivándorló költözött ki hamburgi hajókkal Amerikába.

* (Indiában szünőfélben van a soknejűség.) Bombajbóli mart. 25-ikéről írják: Most valahára remélhetjük, hogy a soknejűség, mely a mai közműveltség és erkölcsiséggel a legkiáltóbb ellentétben van, a legközelebbi jövőben némileg korlátozottni fog. Bengália legkitűnőbbjei, s a mi mindennél több, az óhitű braminok, száma 21,000-ren egyesültek, s a kormányt a soknejűség elnyomtatására akarják felkérni. Ily törvény 1856-ban is kibocsátandó volt, közvetlenül azon törvény után, mely özvegyeknek az ismétli férjhezmenést megengedi, midőn a lázadás akadályozólag lépett közbe. Hason irányú törvényjavaslatot terjesztett elő három évvel ezelőt az alkirály tanácsában az egyik bennszülött fejedelem, de lord Elgin sokkal félénkebb a tapasztalat:anabb volt, semhogy abban megegyezni mert volna. Most Beadon ur adta szavát, hogy novemberig az államtanácsban törvényjavaslatot terjeszt elő, mely nem fogja ugyan megtiltani a soknejűséget minden esetben, de legalább annak legkárosb kinövéseit korlátozni, miután Bengáliában a soknejűség elterjedése roppant nagy. Itt legyen elég csak ama tényt felemlíteni, hogy a Kulin név alatt ismert öt nagy brahmin család számos férfitagjainak mindegyike 20—120 nőt vesz el, kiknek szüleik óhajtják az ily szent szövetséget. A nők nagyon kevészer látják ugyan ugynevezett férjeiket, de ezek eltartására összes vagyonukat fell kell áldozniok. Így könnyen érthető, hogy a hinduk egy része maga is nagyon örülne, ha a soknejűség korlátozottnak.

Egyveleg.

— L. egy kissé mindég könnyelmű vala. 18. éves korában B.-ben lévén, miután sok adóssága és semmi pénze nem volt s atya, a levélre, melyben pénzt kért, választ sem adott, eladta minden ruháját, hogy utazási költségre tegyen szert, csupán egy rozsz, kopott kaputot tartván meg és elutazott, az l i kastélyba menendő,

— mint kalauzunk állítá, a pásztoroknál reggelit reméltünk. —

Út közben elhatároztuk, hogy veszély kikerülése végett tábornokunknak czimet nem adunk, hogy egyenlő lesz velünk s hogy még gyanut se gerjeszsen *Erdős* néven kereszteltük meg.

Békésen haladtunk fölfelé, nem gyanítva semmi bajt, — nem kevés meglepetést okozott tehát azon sor tűz, melylyel az oldalt sötétlő rengeteg sűrűjéből egy vad oláh csorda üdvözölt, s mint a sebzett fenevad, éktelen lármaival rohant felénk, mindenik kezében gyilkoló eszköz

E támadásnak először is számtalan csatát kiállott kutyánk *Dumás* állott ellent, — tajtékzó dühel rohant az oláhokra, s miután egy párt derekasan megmart, köztök találta szegény állat végét. —

Kalauzunk a támadást látva, hogy veszély ne érje földre borult, agyon akartam szúrni, de én is megbottoltam s leestem, s így az áruló megszabadult, mire talpra álltam minden védelem haszontalan lett. — mert az oláhok elfogdosztak bennünket egytől egyig. —

Oda vezettek, hol az éjelt oly nyugodtan töltök — először is mintegy 40 ezer forintra menő összes pénzünk-től, és minden kincseinktől fosztottak meg Ezután ismét durva erőszakkal egy ott levő malomhoz vonszoltattunk, hol egy almafa alatt letelepedtünk.

Nem sokáig voltunk ily helyzetben, midőn a tőlünk megszökött első kalauz kíséretében egy pohos osztrák katona jött elénk, ki azon kérdést intézé hozzánk, hogy mutassuk meg melyik közülünk a generalis? Azonban mi nem feleltünk.

— Ba jeszte generalis zsupuny Strázsamester jeszte, szólt egész dühel a kalauz, mire a Strázsamesternek czimzett katona agyonlövessel fenyegetett ha ki nem jelöljük a vezért.

A tábornok az almafa alatt ült, szótlanul mint a szobor, isten tudta csak szenvedő lelkének gondolatát, merre küldé el! . . .

hol atya őt igen rosszul fogadta. Az első napokban L. nem merde megújítani kérését.

Egy este az atya említé, hogy a szomszédbeli legelőkelőbb hölgyek fognak harmadnapra nála ebédelni. „Reményem, mondá, hogy te is le fogod valahára vetni ezen kopott utiruhát és illőleg öltözködnél.” L. tanácsosnak látta elhallgatni, mikép csak rajta levő ruhája maradt meg; azt állítá, hogy csupán ócska ruhákat hozott magával, de hogy ujat szeretne csináltatni és felhasználtá az alkalmat arra, miszerint pénzt kérjen. Az atya kereken megtagadta a pénzt L. nem kért többé; elégnék tartotta megjegyezni, mikép más öltönyt veend magára.

A szobának, melyben hált, falain hires személyek arcképeivel ellátott régi szőnyegek voltak; egy darabot azokból, mely Armidát s Renaud-t állítá a néző elébe, leoldott. Elhivatta a helybeli szabót és meghagyta neki, miszerint ezen szőnyegdarabból kaputot, mellényt és nadrágot készítsen számára s hogy egész éjjel dolgozzék, csak hogy a következő napra korán a ruha kész legyen. A szabó az ujakat Armida karjaiból szabta ki, a kaput hátára pedig Renaudnak sisakos fejét illeszté; kedves kis arczulat és paizstördékekből állott az öltözék többi része. L. teljes meglepéssel vette magára az öltönyt.

Igy öltözve türelmetlenül várta a társaság megérkezését. Ez épen július havában történt. Mihelyt kocsi-zörgést hallott az udvarból, daczára öltönye bámulatos nehézségének, könnyedén sietett le a lépcsőkön s a kocsihágcsóra ugrott kezét nyújtandó a hölgyeknek, mit komolyan s a világon a legegyszerűbb s természetesebb arckifejezés mellett vitt véghez. Midőn csodálkozóan és L.-t hiába kérdezték, ki diadalmas magatartással vitte a hölgyeket a terembe, atya is oda jött; fia láttára, ki szobája szőnyegével volt ékítve, két lépésre hátrálva, menydörgős hangon kérdezé ezen különbség okát:

„Atyám, mondá L., megparancsolta, hogy más ruhát vegyek, és minthogy csupán ezen szövettel rendelkezhettem, kénytelen voltam, hogy szót fogadjak, ezt használni fel.” K. A.

Legujabb.

A csütörtöki „Moniteur” írja: Fontos esemény adta elő magát. Ausztria császára, miután a katonai becsület Olaszországban megőriztetett, lemond Velenczéről, ha a francia császár elvállalja a közvetítést a béke helyreállítására.

Napoleon sietett e fölhívásnak engedni, s azonnal a porosz királyhoz fordult fegyverszünet kieszközlése végett.

Pest, július 6-án. Velence átadása már bevégezett tény.

Mi nem szóltunk azon nyilatkozatnál többet, hogy, közöttünk tábornok nem létezik.

A Strázsamester erőszakhoz akart nyúlni, mire az eddig szótlanul ülő vezér oroszlan hirtelenséggel hagyá el helyét, megáll a német katona előtt, mellére üt és dörgő hangon e szavakat monda: Ich bin der General.

E szavak után a körülálló oláhságot oly páni félelem szállta meg, hogy mindenki a földre borult, maga a Strázsamester is excellentiásnak kezdé a felhevült tábornokot nevezni.

Minden fel volt fedezve, azon tusakodtunk tehát, miként lehetne e vad nép kezéből megszabadulni? . . . Alkudoznunk kellett tehát velök minden áron; mit meg is kezdtek, azonban ök rögtön nem akartak beleereszkedni, gondolkozási időt kértek, s minket két oláh őrizetére bizva, eltávoztak.

A mellettünk lévő két ór közül egyiknek csinos külseje, s szelid arca csakhamar figyelmet kellett bennünk, beszédbe eredtem tehát vele, s úgy vevém észre, hogy németül is tud; — e nyelven beszélgettünk tehát, s a szóváltás folyamából kitűnt, hogy az osztrák katonaságnál, mint káplár szolgált. Kis szünet után hozzám lép ez ifju, s miután gondosan körültekintgetett, e szavakat súgta fülembre: „Meine Herrn, ich will euch gut.” Én e szavakat hallva, az öröm s remény szikráját érzem keblemben fellobbanni, a mellényem zsebében lévő 17 darab vert magyar aranyat — utolsó pénzemet, — markába csusztatám, s hasonlókép súgva kértem, hogy: tegye azt, ha csak teheti minden áron.

Mig ezen itt leirt titkos esemény történt, azalatt a határszélieken sűrűn lévő őrházféle épületben, mely tőlünk alig volt kétszáz lépésnyire igen nagy zaj, és élénkség mutatkozott, csakhamar megjelent köztünk a strázsamester, s kért, hogy mennénk a nevezett házba valamit harapni; — szívesen vettük e meghívást, s egyszersmind jó jelenségnek tartók úgyünk kimenetelére nézve.

(Folytatása következik.)

GAZDASAG és ÜZLET.

Kassai piac, július 7-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	Fr.	Kr.	Fr.	Kr.
Buza koblonkint	8	40	7	60
Kétszeres	7	20	—	—
Rozs	6	—	5	80
Tengeri	6	60	6	40
Árpa	4	80	4	40
Zab	3	40	3	20
Kása	10	40	9	60
Borsó	13	—	12	—
Lencse	10	80	10	20
Bab	11	20	10	40
Órlött dara	13	60	12	—
Tatárka	11	60	—	—
Burgonya	4	—	3	20
Aszuszilva	14	80	14	—
Szész itczénkint	—	23	—	22
Marhahus fontonkint	—	16	—	—
Bornyuhus	—	13	—	11
Sertéshus	—	20	—	16
Vaj itczénkint	—	46	—	42
Zsir	—	38	—	36
Szalonna fontonkint	—	40	—	36

Kassa, július 7. Az aratás nálunk javában foly, eredményét később közlendjük. Időjárásunk az utóbbi napokban kissé javult az esőzés által. Az étel ára csökkenőben van.

Gálzecs, július 5. Időjárásunk folytonos szárazság, ámbár tegnap éjjel esett egy kis jó eső, de már nincsen látszatja, a föld újra száraz, az aratás megkezdődött. Mai hétvásárunkon az árak következők: Buza koblonkint 8 frt 40 kr. Gabona 5 frt 60 kr. Árpa 4 frt 40 kr. Zab 3 frt 30 kr. Tengeri 7 frt. 20 kr. Paszuly 9 ft — kr. Lencse 8 ft — kr. Kása 10 frt 40 kr. Krumpli 2 ft. 60. Vaj itczénkint 28 kr. Szalonna fontonkint 40 kr. Disznózsir itczénkint 36 kr. Gyertya fontonkint 32 kr. Széna mázsája 1 frt. 20 kr. Szalma 40 kr. Tojás darabja 1 kr. Szész itczénkint 29 kr. —

Pest juli. 3. Juni 30-án s 30-ról juli 1-re éjjel jó, kiadó esőnk volt.

Gabna üzlet. A gabnafélék ára a mult hét folytán általában alább szállott. A búzából az összes heti forgalmat m. e. 60-70,000 mérőre lehet tenni, mely mintegy fele részben kivitelre került. Árosökkenés 15-20 kr. Rozsból csupán m. e. 1000 mérő kelt el 20-25 kral olcsóbban, mint a mult hét végén. Árpából szintén csak igen kevés lett eladva, tetemesen csökkent áron. Zaból a heti forgalom m. e. 10,000 mérő volt. Árak: 30-35 kr. szállottak alább. Kukoricza ára 2 frt. 70-75 kr.

— szerződésileg — 2 ft 90 kr. Heti forgalom m. e. 30,000 mérő.

Gyapju üzlet. A fésűs gyapju a legkeresettebb, az árak azonban ezeknél is alább szállottak. A kényirettü gyapju kevés keresletnek örvend. A finom posztó gyapjura ellenben volna vevő, de az ár még nincs megállapítva. Eladatott eddig összesen m. e. 12,000 mázsa.

Repcse. A repce aratás már az ország nagy részében be van fejezve, az eredményről annyit lehet mondani miszerint a májusi fagyok bizony tetemes kárt tettek. Az üzletben kevés élénkséget látunk. Árak: káposzta repce 6-6 1/2 ft, bányai 5 1/2 ft. — 5 1/2 ft.

Sorshuzás.

Bécs, július 4-én tartott sorshuzás alkalmával következő számok huzztak **29, 58, 68, 82, 69.**

Bécsi börze július 6-rol.

5% Metallique	56	45
Nemzeti kölcsön	60.	—
Bankrészvény	678.	—
Hitelintézeti részvény	135	60
Londoni	127.	75
Ezüst	123.	—
Arany	6.07	—

Hivatalos értesítés.

2202. t. k. sz. 89(1)3
Hirdetmény.

Abaujmegye törvényszéke által ezennel közhírré tételik, mikép: Hollay Adolfnak, Pozman Andrásné elleni perében fennebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, és összesen 886 ft. — kr. — megbecsült és a Szepsi mváros községben telek-könyvi 112-ik számu ivben foglalt ingatlanaira megítandó bírói árverés megrendeltevén, annak foganatosítására, 1866. évi július 27. napja, mint első, és 1866. évi szeptember 14-ik napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsárán alól elnem fog adatni, s hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs. azon ideig bár mikor a törvényszéki irodában vagy az árveréssel megbízott Horváth Vincze tszéki bíró urnál megtekintethetők.

Kelt Kassán 1866. évi júniushó 22-én tartott megyei törvényszéki ülésből.

Márffy Károly,
alelnök.

421. t. k. sz. 90(1)3
Árlejtési hirdetés

Kassa sz. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tételik, miszerint Toperczer szül. Hirländer Máriának, Toperczer Lajos mint néhai Hirländer Anna hagyatékának végrendeleti végrehajtója s gondnoka ellen 315 fl. tőke követelés s járuléka kielégítése tekintetéből bíróságilag lefoglalt, s a kassai 1680. számu tjkönyvben Hirländer Mátyás özvegye szül. Mihalik Anna nevére írt összesen 3600 frtkra becsült birtok-

HEGEDŰS LAJOS,

(ezelőtt Steer Károly) ujonnan felzerelt

gyógyszertárában Kassán,

51(8)12 (a magyar koronához) bizományi áron kaphatók:
Moll valódi Seidlitz porai és szagtalan cukamáj olaja.
Ausburgi Kiesow életessentia mint hathatós gyógyszer mindenféle gyomor-bajok ellen. Ára 50 kr. és 1 frt.
Bécsi Rosenthal vasas Glycerin-lél, több egyetemi tanár vegytani elemzése s ajánlatára kitűnően hat a sápadtkór, (Bleichsucht) vérhiány, ideggyengeség, s különösen gyermekeknek néli erőtlenség és növesökre. — Ára 1 frt. 35 kr. utasítással.
Lellis Cardinal s Güllis ételporai (Speisepulver), hathatós gyógyszer a mellégetés (Sodbrennen), gyomor terhelés, émelygés, vértódulás és bél-görcsök ellen. Ára 50, 70 kr. s 1 ft
Török József fogszivarjai, elismert biztos hatású mindenféle fogfájás ellen. — Ára 50 kr. s 1 frt. utasítással.
S. A. Sarg Glycerin-kenőcs, szappanok és bőrfinomító máz, mindenféle bőrkütiésekre, pattanások és foltokra, kellemes finomságot adván a bőridéki megrendelések postai utánvétel mellett azonnal teljesítetnek.

nak nyilvános árverés útján leendő eladására 1-ső határidőül folyó 1866-ik év Augustus 6-ika, második határidőül pedig folyó év szeptember 10-ik napjának d. e. 9 órája sz. kir. Kassa város törvényszékének telekkönyvi hivatalában kintűzetett, hová a venni szándékozók oly értesítéssel hivatnak meg: hogy azon esetre, ha az árverés alá bocsátandó birtok az első árverésnél becsárán el nem adatnék, a 2-ik árveréskor becsárán alól is elfog adatatni, s hogy addig is az árverési feltételek sz. kir. Kassa város törvényszékének telekkönyvi hivatalában megtekintethetők. —

Kelt Kassán 1866-ik év június 26-án napján tartott városi tszéki mint telekkönyvi hatósági ülésből. —

Magán hirdetések.

Meghívás!

A Nagy-Sárosi műmalom részvényesei egy folyó évi július 22-én Eperjesen a városi gyűlés-teremben délután 3 órakor tartandó

rendkívüli közgyűlés

megtartására, személyesen vagy alapszabály szerinti meghatalmazottak által ezennel kéretnek megjelenni.

Egyedüli tárgy: a malomnak folyó hó 25. történt elégeése következtében történendő rendszabályok megállapítása.

Eperjesen júniushó 26-án 1866.
Benczúr József
közgyűlési elnök.

Nagy feltűnést okoz

ismételt és jelentékeny árleszállítása

10,000 darab

még mosatlan, csupán valódi vászonból készített uj, kész férfi- és hölgyingnek, melyek a legelőnyösebben ismert cs. kir. országszabadalm.

vászon- és mosókelme-gyárban

Bécsben, Lipótváros, Tábor-utca „a fehér lóhoz“ 6. és 8. sz. a.

30% al a termelési áron alól, felével olcsóbban, mint bárhol eladatnak.

A fehérneműk jóságát a szép munkáért jóállás vállalatik.

A mely ingek nem legjobban állanak, visszavétnek

Kész férfi ingek. Még mosatlan, legjobb vászonból.

	frt. kr.	frt. kr.
Fehér fonálvászon-ingek, sima mellel	mindenütt 3 — csak	1 45
Finomabb szép redőmellel	mindenütt 3 50 csak	1 70
Finom irhoni ingek, tiszta kézimunka	mindenütt 4 50 csak	2 60
Valódi belfasti vászon-ingek, a legjobb fajtából	mindenütt 7 — csak	3 50
Legnehezebb rumburgi kézfónatu ingek	mindenütt 8 — csak	4 25

Kész hölgy-ingek. Legujabb francia szab. legszebb kézihimzés

	frt. kr.	frt. kr.
Fehér fonál-lenvászon-ingek, recézve vonallal	mindenütt 3 — csak	1 70
Finom Karolina-ingek, legujabb francia viselet	mindenütt 4 50 csak	2 60
Dúsan himzett szivbouquet-ingek	mindenütt 6 — csak	3 25
Finom francia ravers-ingek, dúsan himezve	mindenütt 7 50 csak	3 75
Legfinomabb Eugenie-ingek, diszes párisi szab.	mindenütt 12 — csak	3 75

Finom len-férfi-lábravalók.

	frt. kr.	frt. kr.
Fehér fonalból 1 frt. 25 kr., rumburgiból 1 frt. 50 kr.	magyar szabású	1 75
6 db. legnehezebb rumburgi vászonzebkendő	mindenütt 3 — csak	1 75
6 db. legfinomabb irlandi kézfónatu zsebkendő	mindenütt 4 — csak	2 50
6 db. lyoni czérna-batiztkendő legjobb fajta	mindenütt 6 — csak	3 —
6 db. rumburgi damast-törülköző v. asztalkendő	mindenütt 6 — csak	3 —
1 db. egészen vász. damast-asztalk. 6 személyre	mindenütt 4 — csak	2 50
1 db. 2 rőf széles lepedő varrás nélkül, 3 rőf. h.	mindenütt 4 — csak	2 50

A legválasztékosb nyári öltözetek polgárok és katonák számára.

Egy teljes öltözet orosz vászonból, 9 rőf csak 2 frt. 50 kr. és 4 frt. 50 kr.
Egy teljes öltözet szürke drillből, 9 rőf csak 2 frt 75 kr. és 4 frt. 75 kr.
Sávós és koczkázott angol vászonkelmék, valódi rőfe 50, 55 és 60 kr. legjobb fajta.

Ingyen kapnak egy diszes vászon-kávészálkészületet 12 személyre, kik 50 frtig árucikket vásárolnak.

Czim: Csász. kir. szabadalm. vászonmű-gyárrakhely, Tábor-utca, „a fehér lóhoz“ 6. és 8. sz. a.

A vidékről fehérenmű-megrendeléseknél, melyek utánvétel mellett a leggyorsabban teljesítetnek, kéretik a nyakvastagság és testmagasság megírása.

Intés. Tisztelettel kéretik, hogy hirdetésünk össze ne tévesztessék ama nyegle fehérenmű-jelentésekkel, melyek csak arra vannak számítva, hogy t. cz. veőinket hamis földicséresekkel félrevezessék. 69(4)6